

Kaime Margiuose, neto
Klaipėdos, kluonuose ukini
ko Makio užgimė gaisras.
išsiplatino ant visų triobų k
rios ir sudėgė. Nuo ko v

Dieve! — šaukė jie ištiesdami rankas, — darbas ir pailsimas apsilpino mūsų kuo, mes norėjome atsiliepti, o vieną Gyvatis vertė mus nuolatai dirbti.

Ant to Visu atskė:
— Didysis Brahma uždraudė man toliau lavinti Gyvybę, bet aš galu sutverti ką tokią, kas pertrauktų darbą, o tokiu būdu ir atsiliepti.

Ir Visu sutvėrė miegą.
Žmonės su džiaugsmu priėmė naują gerojo dievo dovana ir greitai ją pripažino už vieną iš didžiausių gautų nuo dievo.

Miegant prapulo rūpesčiai ir vargai, miegant drūtinasi pajėgos pailsusios, miegas, kaip gera motė, džiūvina sąsaras, naikina nuolūdingą apsiuolia galvas miegančių užmirsties miega.

Žmonės gyvė miegą ir kalbėjo:
— Būkie palaimintas, nes tu geriausias už tikrą gyvenimą.

Vienam tik lie galėjo jį peikti, taigi vien tams, kad jis nesitarnauja amžinai, kad ateina pabūdimas, o po pabūdimu darbas — ir paskui nauji besistengimai ir pailsimai.

Misliu ta teip pradėjo kankinti žmones, kad jie trečią kartą susirinko pas Visu.

— Dieve — kalbėjo jie — tu davė mums neįsipaikytą didelę gerbę, bet visgi ne pilną. Padaryk teip, kad miegas būtų amžinas.

Visu suraukė savo dievišką kaktą lyg užpykęs ir atsakė:
— Aš to jums duoti jau negaliu, bet eikite prie brastos per upę ir ten ant kito jaus kranto rasite tą, ko geidžiate ir įsiekote.

Žmonės paklausė balso dievytės ir tuojau pat pabėgo į krantą ant ežero kranto ir prie jo prisitartinę žiūrėjo į kitą vandens pusę.

Už ramaus, lygaus, papuotė kaip kur žiedais vandens paviršiaus traukėsi Mirties viešpatystė arba kraštų dievo šivų.

Ten ne teko, nesileido saulė, ne buvo nė dienos, nė nakties ir visas kraštas buvo apšviestas melsvai rausvos mirties šviesos.

Nė joks daiktas ten ne davė šėšelio, kadangi ta mirties šviesa visur buvo, ji rodėsi visur esanti.

Viešpatystė ta ne buvo tuščia, išdėvusi, jieg matyt buvo slėnyse kalvos apžėlusios medžiais, aplink kurias rietėsi visoki augmenys, nuo uolų, vainikais leidosi žemyn rietenos ir vynuogės. Bet ir uolos ir medžių kamienai ir augmenų viršūnės buvo beveik permotomis, lyg sutverti sutirštėjusios šviesos.

Rietenų lapai atmušė rausvą aušros šviesą, viskas tas buvo įstabiū raminančiu, miegančiu, viešpatavo tykuma nepažįstama Gyvybės viešpatystė — viskas, rodėsi miega miegu, iš kurio nepabūdimas. Giedrame, tykiamie ore nesijautė nė mažiausio vėjelio paputimo nesukrutejo nė mažiausias žiedelis, ne sudrebėjo nė medžio lapelis.

Žmonės pulko traukiant prie ežero, dabar, prisitartinę prie kranto, ant syk nutilo ir tik pašabdoms kalbėjo.

— Kokia ten tykuma ir kaip viskas sankaikio išsiti toje šviesoje!

— O teip, ten ramybė ir amžinas miegas...

Tuli iš labiau pailsusių žmonių, po valandėlės prakalbėjo:

— Eisime įsiekoti amžino miego!

Ir tejo į vandenį. Blizgant visoms Laumės juostos parvoms vanduo tuojau prieš juos persikyrė, lyg norėdams palengvinti perėjimą. Pasilikę ant kranto, lyg perimti išsiligimo, pradėjo šaukti atgal einančius, bet nė vienas neatsigręžė, ir tejo jie toliau, lengvai, su noru, matyt patraukti ramybės, įstabios viešpatystės.

Minios, žiūrinčios nuo kranto Gyvatis, patėmijo teiposi, kaip ramiai einančių, jiems atsilieptant, stojosi vis labiau permatomais lengvesniais ir lyg tirpo toje šviesoje, kurį pripildė Mirties viešpatystė.

Perėję per ežerą, jie sugulė atsiliepti tarp tų kvietimų ir medžių, uolų apacių. Akys jų buvo užmerktos, bet ant veidų jų matyt buvo neįsipaikytą ramybę ir drauge tokią laimę, kokios Gyvybės viešpatystė ne galėjo duoti nė meilė.

Matydami tai, pasilikę Gyvybės viešpatystę, kalbėjo viens kitam:

— Viešpatystė Visu gerėnė ir saldėnė už musikę...

Ir je pradėjo eiti į kitą pusę vis didesniais ir didesniais pulkais. Lyg iškilmingose procesijose traukė ten ir palisė seneliai ir žmonės vidutinio amžiaus ir vyrai su moterimis ir motinos vedančios už rankų mažus vaikelius ir jaunikaitėlius, ir mergėles, o paskui tūkstančiai ir milijonai žmonių grūdosi prie Ramaus Perėjimo teip, kad Gyvybės viešpatystė beveik susivis ištuštėjo.

Tada Visu, kurio pareiga buvo saugoti Gyvybę, persigando savo paties, duotos užpykimo rodos ir nežinodams ką daryti, nuėjo pas visogalingą Brahmą.

— Sutvertojau, — sušuko jis —

gelbėk! Tu sutvėrei Mirties viešpatystę teip įvesiai ir teip gražiai ir laimingai, kad visi apleidžia mano viešpatystę.

— Argi jau tavo viešpatystėje nieko neliko? — paklausė Brahma.

— Liko tik jaunikaits ir mergina, kurių begalinė meilė teip didelė, kad jiedu velijo užsidėti amžinos ramybės negu užmerkti akis ir nematyti viens dito.

— Tai ko gi tu nori?

— Padaryk Mirties viešpatystę ne teip gražiai ir laimingai, kadangi kitaip ir tie du, praėjus jau nūstė, apsisė manę.

Brahma ant minutės paskendo dumose, o ant galo prakalbėjo.

— Ne! Aš neatimsiu Mirties viešpatystės jos gražybės ir laimės, bet ant gelbėjimo Gyvybės padarysiu ką kitą. Nuo dabar žmonės turi eiti į kitą ežero pusę, bet eis be nuro.

Pasakęs tą, Brahma užaudė iš tamsos nepermatomą uždangą ir sutvėrė dvi baises, iš kurių viena vadinas Kentėjimas, o antra Baimė ir liėpė joms pakabinti uždangą ties perėjimu ir į ją daboti.

Nuo to laiko Visu viešpatystė vėl knibžda Gyvybė, nes nors Mirties viešpatystė pasiliko tokią jau šviesi, rami ir laiminga kaip ir pirma, žmonės vienog nuo to laiko pradėjo bijoti perejimo.

Vietinės Žinios.

— Pereitą sanvaitę Chicagoj pasimirė 509 ypatos, kuriame tai skaitliu buvo 293 vyriškiai ir 216 moterys; vaikų iki 5 metų amžiaus pasimirė 136, senelių virš 60 metų 112. I ligonbučiuose prieš 1862 ligonius Raulpems šveizai apsigro 16 ypatų, o iš to skaitliaus 15 neturėjo skiepytų apsaugojimo raupligę. Nuo 1 d. sausio šių metų Chicagoj buvo 323 rauplės serganti.

— Ateję į turinčius ne gerą garbę namus ant kertės Erie ir Wells str. policistai E. Chicago ave. policijos stacijas, rado ten terp dviejų žinomų plešikų konstabelį Harrisoną su peršauta koja, kuri jam peršovė vienas iš plešikų Pasirodė, jog konstabelis atėjo čia ne gaudyti nedidelių, bet pasilinksminti su besirekančiomis čia ne geriausios garbės merginoms ir už vieną gražesnę susivaidino su vagiliu ir gavo kulka į koją.

— Ant garlaivio „Bethlehem“ stovintys priešais N. 406 Nord River str., išsiveržusio iš katilo garo likosi beveik vis visu užmuštų pečkurs Artūr Kero iš Buffalo. Mat netoli Kero truko garinė dūda ir garas išsiveržė tiesiog ant nelaimingo pečkurio, kuris jame išvyrė. Kuną jo ugnagėnė ir nūmėliu sukrovimo vietą pn. 226 N. Clark str.

— Pereitos nedėlios rytą sudėję didelės lentų piovinyčios Philip Rine Co., ant kertės Division ir Crosby str. Prie gesinimo 3 ugnagesiai likosi sunkiai sužeisti. Blėdį gaisro padarytą skaito ant 15000 dol. Nuo ko užgimė gaisras, dar tikrai nežinia. Ugnis pirmiausiai pasirodė katilų ruime.

— Ant Washington str., netoli Fifth ave. uilyčinis karas pagriebė 14 metų italijoną Sabastiano Macoula, kurio tėvai gyvena pn. 506 State str. Ant išėmimo kuno iš po karo, jį su mašinoms reikėjo augstyn pakelti; vaiką išėmė jau be mažiausio gyvybės zenkio.

— Pereitos nedėlios vakare, į gyvenimą Tamošius Warren, pn. 195 Fremont str. įsikraustė vagilius, bet jį prie darbo užtkio Warren pati ir privertė mesti ant žemės krepšiu su 36 dol. pinigų.

PINIGAI!

Dauguma žmonių, geriau nežinodami, stūnėja savo pinigų ir kraujo per visokių žydėlių ir kitokių svetintauzių, kurių dauguma tankiai subunkrutę, pabėga ir žmonių pinigai praūda.

Jei nori suiti pinigų ir kraujo, tai suak juos per „Lietuvos“ redakciją, o tavo pinigai su 14 dienu bus vieto, „primti ir nekadoms ne centas netus.“ „Lietuvos“ jau 12 metų kaip stovi ant savo kojų, turi savo didelius, be jokiu aulu namus, 3 lotus, drukarnę ir už kele deimtis lėkstančius dol. vertes tavorų troyams ir kitokių daiktų. Šiandien per „Lietuvos“ redakciją stūnėja savo pinigų visi lietuviai, lenkai, vokiečiai ir austrijokai. „Lietuva“ yra tai didžiausias bankinis kantoras ir paco stacija, iš kurios pinigai plaukia ir kraujo punda košna diena.

Jei reikalingi šifkortes, tai pirk ją „Lietuvos“ redakcijoj, oia tavęs neapgaus ir gausi laiva koki norisi. Rasysk tuojau, o gausi prekes visu šifkorte už adreso prekes.

Adresuok ant vardo „Lietuvos“ izdaičiojo izdaičio.

A. OLŠEWSKIS, 224 33rd St. Station 60. Chicago, Ill.

Gausi Dykai!

PRISIUSK MUMS SAVO ADRESĄ O GAUSI NAUJA „LIEUVOS“ KATALIOGA DYKAI. Naujame Katalioge telpa visos naujausios knygos, abrozi, abrozi, abrozi, gražios pavincianonių kortos ir buketai, gražiausios gromatoms popierios, drukuojamos mašinėlės ir daug kitokių daiktų.

Norėdamas gauti šį Kataliogą adresuok šiteip:

A. OLŠEWSKIS, Station 60, Chicago, Ill.

Nematomi prieszai ir draugai žmonių.

Pagal Bitnerį.

nuo tų laikų, kada persitikirino, jog bakterijos yra tikra priezasčia žmonių kankinančių visokių limpančių ligų.

Bakterijos tos, pasimirus gyvam daiktui, žmogui, gyvūnui ar augmeniai, apvaldo jo kūną ir išnaikina; jos gadina valgi, gimdo puvią, dėl jų vien rugsta pienas, alus, vynas; jos teršia ir gadina vandenį, kurį mes geriamo, bet apart blėdies, atgabenai ir nauda. Juk ir patal puvimas kugu, pasidalinimas jų į sudėtinus, ant galų galo yra naudingi: jeigu kunai apmirusių gyvūnų nesuputų, nepasidalinų, tai tų negyvų lavonų ant žemės paviršiaus prisirinktų ant galų galo tokia daugybė, kad per ilgą laiką jie uždegtų visų mūsų apgyventos žemės paviršių. Bakterijos atgabeną naudą, padeda mums mums darbuose, jos randa pritaikymą technikoje. Ir pačios bakterijos ne visos vodingos, ne visos gimdo epidemiskias ligas, terp bakterijų yra ir visai nevodingos, yra net naudingos ir reikalingos; ir žmogus savo vidurinėse, net pilve turi bakterijas, kurios ten atlieka savo darbą ir tai toki, koks eina ant naudos žmogui, jam bakterijos atsilygina už priglaudimą.

Šitie neužmatomi ir per tai pavojingiesi žmonių ir gyvulių priešai prisigriebia visur, o mes jų nematome, pajuntam tasyk, kada jie savo vodingą darbą pradeda veikti; jie stengiasi prisigriebti žmonių ir gyvulių kūno vidurius, pradeda kovą su viskuomu, kas yra gyvo ant žemės, neišskiriant ir kovos su tokiais jau neužmatomais gyvais daiktais. Nors žmonės ir žvėrys ginasi nuo tų savo baisių priešų, bet ant nelaimės, tankiausiai tie mažyčiai iš kovos išėina pergalėjais. Tie neužmatomi priešai nandoja iš kiekvienos progos ant kenkimo gyviams daiktams: jie užnuodina net medlės ir prisirišimo pabūdimą; vaikas, apvaldytas tų žmonių priešų, apglėbamas ir bučiuodams motiną, perduoda jai mirtį nešiojančią ligos seką, užkrečia ją tokią jau ligą; mažiausia zaizda, įdurimas adatos ir odą atidaro tiems žmonių priešams dūris, per kurias jie, užnuodindami viską ant savo kelio, prisigriebia į kraują; jeigu atskandintos sanygos ne stabdo jų besivaiznimo, tai jie, kaip narsų kareivių pulkai, traukia iš vieno į kitą kraštą ir užkrečia, užnuodina žmones ir gyvulius, nešioja marą ir kitokias žmonių kankinančias ligas.

Vidurinių amžių daktaras drabužiuose turinčiuose saugoti nuo maro.

Tų žmonių priešų pilnas oras, kuriom mes kvėpuojame ir tokiu būdu žmonėms, žvėrimis ir augmenims iš visur grėbia pavojus, jie iš visų pusių apsiausti tų neužmatomų priešų nešiojančių mirtį ir ligas, neužkandant visko, kas gyvo yra ant žemės, besistengiančių išnaikinti viską, kas gyvo yra ant žemės, neapkenčiančių nė savo locnos giminės.

II. Iš kur dulkės?

Žinome jau, kad mūsų oras pripildytas nesuskaitomoms daugybės maizčių kunelių, neužmatomų nė prie pairstos dienos šviesos, nė prie žiburio žvakės, bet juos galima patėmyti įleidus į kam'arį spindulį saulės šviesos, ypač jeigu tas spindulys eina per siaurą plyšį. Tą be abejonės patėmijo ne vienas skaitytas žiūrėdam į ruimą saulės spindulio apšviestą.

Jeigu mes galėtume paimti tuojau po mikroskopu tas lekiuojančias šviesos spindulius, tai pamatytume iš ko jos susideda, bet jeigu mes pažiūrėsim per mikroskopą tas lakstancias dulkės, tai nieko nematysime, kadangi krutejimas, lakstymas jų stabdo tėmijimą. Išstiri todėl visų tų dulkų ne teip lengva, kaip tai rodosi ant pirmo pažvilgo.

Žinote, jog po kokiam laikui ant visokių daiktų iš oro nupuola dulkės, ypač ant nulyginto paviršiaus jas lengi a patėmyti ir jos norinčioms svariai užlaikyti a namus gaspadinems suteikia nemažai darbo, reikia beveik kasdien nūsluostyti namų rakandus, o jie, šiandien nūsluostyti, rytą vėl užsidengia dulkėmis, ypač jos pripildo visas lomas ir plyšius; net į sandariai uždarytas spintas prisigriebia iš oro dulkės; po kelių valandų renka jų, rods ne daug, bet po kelių dienų bus jau diela plona eilė, kuri užklos lyg paviršių, o jeigu pal'kti teip per kelis metus nenušluosčius, tai prisirinks gana storas sluogsnis. Čia a'itinka tas pats, ką ir vandenį, kur ant dugno klojasi eilės vandens nešamo molo ir tveria dumbli, kurio, jeigu ne valyti, vandenį prisirinks vis daugiau ir daugiau ir ant galo antai žmonių rankoms iškasti prudai, ilgai neva yti, užlenka, prudai išdžiūsta, kadangi į juos nėra ruimo pakaktinai vandeniu rinkiesi; tokiu jau būdu užslinko jau ne žmonių rankoms bet gamtos sutverti ežerai, net tulios upės, dėl pasirinkusio dumblo, kartais perkėlėsi savo vaga. Kaip dumblas vandenį, teip jau ir dulkės iš

oro klojasi, renkasi eilėms, sluogsniais ant visokių daiktų, net ant viso žemės paviršiaus.

Tėmįdams per mikroskopą surinktas, oro suklotas dulkės žmonių gyvenimui, ant sienų, knygynuose ant knygų, ligonbučiuose, teiposi ant ledų Alpu, Altažo ir Himalajų kalnų, tirinėdamas tas dulkės per dielą dešimtmetį, nuo 1848—1858 metų, mokslinčius Ehrenberg pasiekėmo susekti ir aprašyti, iš ko tos užduodančios tiek darbo mūsų gaspadinėms dulkės siteda. Kaip kiekvienas daiktas, kokį galima paimti, turi savo svarumą ir dēto svarumo turi nupulti ant žemės, teip ir dulkės nesinešioja amžinai ant oro, bet ant galų galo nupuola ant žemės, kur traukia jas sunkumo pajėga.

Tirinėjimas vienog besinešiojančių ant oro dulkų ne lengvas, susekti iš ko tos dulkės susideda gana sunku: nėra abejonės, jog viskas, kas yra nupuolusiose ant nulygintų daiktų dulkėse nupuolė iš oro, bet už tai negalime žinoti, ar viskas, kas yra ore nupuolę su dulkėmis, ar jau nieko neliko ore tokio, ko dulkės nėra! Mes matome, kaip užtvintę nuo smarkių lytų upeliai tekanti nuo kalnų, neša, stumia žemyn didelius nolius smotus; matome, kaip tie upeliai, nusileidę į lygumas, neša akmenis kumščios didumo; matome paskui, kaip tekėdami palengva, perseikėia į upes nešančias tik smulkios pleskos ir žvyras grūdėlius ir prisigriebusios į jutes, tos upės ant dugno kloja tik smulkiutėles dumblo daleles; be abejonės ir nešiojami oro kuneliai savo kelionėse teiposi atlieka panašius perseikėjimus kaip ir medegos vandens nešamos: stambesnės ir smulkesnės dalys pavidale dulkų klojasi ant žemės, o mažosios ir lengvosios nešiojami ant oro ir kiekvienas oro sukurtėjimas, net menkas vėjelis kelia jas augstyn, į augstesnius oro sluogsnius. Todėl tai, nesibijant apsirinkimo, galima tvirtinti, kad besinešiojančios, nenupuolusios ant žemės oro dulkų dalys turi kitokią sudėją negu sunkesnės, nupuolusios ir teršiančios mūsų gyvenimus.

III. Budas persitikrinimo apie dulkų veislį.

Dabar mums atseina išristi klausymą: kokių būdu galima tirinėti tas smulkiausias pasilikusias ore dulkų dalis, kaip persitikrinti, iš ko jos susideda. Žiurint per mikroskopą, tiesiog į orą, kaip jau sykį paminėjome, jų nematyti, kadangi jos laksto, sukasi, ne stovi ant vietos.

Budą tirinėjimo tų smulkiausių, ne puolančių ant žemės oro dulkų išrado profesoriai Heidelbergo universiteto, Schroeder ir Dusch. Daugelis skaitytų žino, jog jeigu perkosti per įsigeriančią popierą drumstą vandenį, tai ant popieros pasilieka dumblas, o per popieros lapą pereina vanduo išvalytas, visas cistas, permatomas varva jis į indą. Tokį perkostimą per popierą vandens vadina filtravimu. Teip jau galima perfiltruoti, taigi pervalyti ir orą. Daro tą per paprastą medvilnę arba vatą. Jeigu pervalyti orą per stiklinę dūdėlę užkimštą su medvilne, tai visos dulkų dalelės pasilieka terp medvilnės valaknų, o per tą kamštį pereina išvalytas, perkostas, arba, tiesiog sakant, perfiltruotas oras.

Kad per vatą pereina tikrai išvalytas, perfiltruotas oras, be dulkų, tą 1868 m. ištyrė garsus angliskas mokslinčius, fizikas Tyndal ir tai visai nepainiui būdu. Mes jau paminėjome, jog saulės šviesos spindulį, einantį per orą, mes matome tik todėl, kad ore nešiojasi daugybė dulkų, be jų mes spindulio nematytume, kadangi oras šėšelio neduoda ir pati šviesa, kurį palengvina mums matymą visokių daiktų, yra nematoma.

John Tyndal.

Kaip saulės, teip ir elektriskos šviesos spindulys padaro matomais besinešiojančias ore dulkės; bet atbulai, kaip saulės šviesos, teip ir elektriskos šviesos spindulį tik tasyk mes galime matyti, jeigu ant savo kelio jis patinka dulkės, kokias gali apšviesti; be

Louis Pasteur savo laboratorijoj. (Toliaus bus.)

Iš visur.

Užtikimas apšaukimo laukiamą vidurinių reformų Maskolijoje dāro didelį neramumą pas žmones. Peterburge, rods, šiuo žygiu demonstracijų nebuvo, bet užtai Moskvoje atsikartojio sumiūšimas ir socialistai imėmė vėl šimtus tūkstančių proklamacijų. Per kituos maistus keletas ypatų likosi užmušti ir 43 agitatoriai suareštuoti ir bus sudijami už ardytą tvarkos.

Kad laukiamos reformos nebus pakaktinos revoliucionieriškiems gaivalams tai nėra nė mažiausios abejonės; jie nesigančindis niekuomi kitu, kaip tik visišku perversmu valdžios. Tuo tarpu, paskalas eina buk caras po rodai su savo ministariais, įnešimą priėmimo konstitucijos ir dalyvumo tautiškos rodos rėdyje, atmetė kaip nepraktišką ir negalimą prie dabartinio aplinkybių; priešingai buk caras sugrįžęs ant mislės nedaryti jokių nusileidimų ir noris Sviatopolk Mirskij, ministerį vidurinių dalykų atstatyti nuo vietos ir paskirti į jo vietą Kleigelsą, general gubernatorių Kievo.

Viatkos gubernatoriaus praneša, kad Viatkoje ir Slobodskoje įsivyravo sibyrška dūzma terp darbininkų, dirbančių kaolinius kariūnėn Mandziurijoje. Jau 247 ypatos yra apsigrę. Liga yra užsikėrčius nuo atgabenamų kailių, kurių gabenimą sulaikė.

Garsų Paryžiaus parlamento pasijuntį Syvetoną, kuris ant parlamento susirinkimo drožė karės ministeriui Andre per ausį, rado jo gyvenime negyva. Jis užtroško nuo prileisto į kambarį gazo. Ar gazo į kambarį priėjo netyčia, ar Syveton tą padarė pats su mieriu nusizudyti, dar nežinia. Už drožimą per ausį ministeriui jau neuzilgio reikėjo stoti į sudį ir užtai jį galėjo nuspresti ant dviejų metų kalėjimo. Gad todėl, pabėgęs pasėmį savo pasielgimo su karės ministeriu, Syveton pats nusizudė.

Bremos ir Hamburgo garlaivių kompanijos garsina, jog ne paisant ant visų stabdymų, skaitlius maskoliškų išeivų keliančių į užmaris neįsipaikyti pasididino ir kol traukiasi karė, nėra reikalo laukti pasimazinimo. Ant gabenimo tų išeivų kompanijos turėjo pasisamdyti daugiau garlaivių Liverpooli, Anglijoj, teiposi yra apie 800 pabėgusių iš Maskolijos rezervos kareivių. Jie nori keliauti į Ameriką.

Mieste Ohersteine, Saksuose, saliuo savininkas Fremderburgio pati ir p-anketas vaikų likosi su kirviu sukaptoti: padarė tą žmogžudystę naktį, kada visa šeimyna ramiai miegojo. Atlikęs tą biavų darbą, uždegė namus, tikėdams, kad ir aukos sudegės, bet atbėgęs ugnagesiai, ugnį užgesino ir rado, kas padaryta. Suraustėto vieną Fremderburgio giminaitį, bet nežinia, ar jis yra kaltas, ar ne.

Viso svieto užėdijimo kasose yra sudėta \$1060985102. Amerikonai užėdijimo kasose turi \$3-066178611. Ant gyventojų skaitliaus, daugiausiai pinigų užėdijimo kasose yra Danijoj: čia ant kiekvieno gyventojų išpuola po \$96.41, Šveicarijoj po \$62.26, ant salos Naujos Zelandijos po \$49.61, Australijoj \$43.47, Suvenijose Valstijose tik \$37.38. Daugiausiai žėdytojų turi Vokietijai ir Prancuzija.

Nusidėjeliai, žmogžudžiai Prancuzijos, išsiusti ant sudų nusprendimų ant salos Noumea, Australijoj, sutvėrė ten savo locnų orkestrą. Dirigento juos yra žmogžudys, buvęs pirma muzikantu Paryžiaus operoj. Ir kiti muzikantai turi ant sauzinės ne vieną žmogžudį. Jie kasdienį graijia ant pliaciaus Noumeoj. Kasžin, ar jie teip moka grajyti, kaip ir užmušinėti?

Iš Zuricho, Šveicarijoje, atėjo akvya žinia, buk tenyščiai laikraščiai tvirtina, jog užmušėjas ministerio Plehwės, Sozonov yra tenai. Ypata gi už tą nusidėjimą utarnike Peterburge nusudyta, yra pastatyta policijos, norinčios užsilepti pabėgimą tikro nusidėjėlio. Žinia šita, nors gana sensacijska, yra sunki tikėti.

Skurdas Lenkijoje jima kasdien didesnę apėmį. Iš Varšavos žinios škelbia, buk lenkiški kaimiečiai paroduoda žydams arklius už ar tris rublius, neturėdami jiems nė saujos pašaro. Po miešto ir miestelių vaikščioja gatvėmis buriai žmonių, lukuriuodami likučių iš viešbūdių, restauracijų ir turtingesnių namų.

Saarbrueckene, Vokietijoj, kašnyšėse atstiklo dujų eksplozija, nuo kurios užgimė gaisras oloj. Prie to 9 kalnakasiai likosi pavojingai, gal mirtinai apdeginti.

Mieste Odesoj, Maskolijoj, policija apstojo namus, kuriuose 18 revoliucionierių laikė susirinkimą. Revoliucionieriai nesidavė paimti, gynėsi su revolveriais, bet ant galo policistai įsiveržė į gyvenimą. Prie to 7 revoliucionieriai likosi užmušti, o 11 tapo sužeisti; policijos pusė dū likosi užmušti, o 9 pašauti.

Pasibaigė prova užmušėjų Maskolijos vidaus ministerio Plehwės, Sozonovo ir Sikorowskio. Sudas Sozonovą nusprendė ant viso amžiaus ant sunkių darbų, o Sikorowskį ant 20 metų. Bet likosi, pasiremiant ant caro manifestų, bausmės sumažinta: Sozonovui iki 14 metų sunkių darbų, o Sikorowskui iki 10 metų.

Vengrijos parlamente užgimė smarkios mutynės terp neprilankių randui parlamento pasijuntinių ir gvardijos sergėjimui tvarkos parlamente. Pasijuntiniai sudavė pasijuntinių šaltelius, kedės, išsidalino į šmotus kaipo ginklus ir su jais užpuolė ant gvardistų ir po trumpam mušii juos išvijo iš parlamento.

Perdėtinis Maskvos cenzūros Zverev apreiškė laikraščiams, kad jie nieko nerasyti apie tarybas rando su reprezentantais žemiškų institutų. Svetopolk Mirskij jau spėjo duoti persegėjimus keliems laikraščiams, o keliems atėmė tiesią pardavinėti atskirus numerius.

Mieste Pretorijoj, pietinėj Afrikoj, su didelėmis iškilmėmis Afrikos palaidotas, pargabėtas iš Europos, kunas buvusio Transvaaliaus prezidento Krugerio. Lai-dotuvėse dalyvavo daugybė burų. Pastoriai savo pamoksluose kalbino burus mylėti savo kalbą ir rūpintis apie jos užlaikymą.

18 d. gruodžio Maskvoj studentai prieš jeneral-gubernatorio rumą kėlė ne prilankias randui demonstracijas, kuriose dalyvavo 300 studentų. Policija ir kazakai suraustavo 800 studentų, o 60 vaikinių likosi sunkiai sužeistų susiremime su kazokais.

Meksikos valdžia užima skolą pas žydiškus bankierius Rothschildus sumoje 40 milijonų dolerių. Ant šitos paskolės jie įgana Meksikoj dideles kastynes sidabro, teip kad jie dabar galės kontroliuoti didesnę dalį produkcijos aukso ir sidabro tos šalies.

Pats maskoliai garsina, jog atsiųsti iš Maskolijos nauji žrėpėliai po šovimui visai ne plyšta, nergerai jie, matyt, padaryti ir per tai nedaug blėdies dāro japoniečiams. Ant kiekvieno žingsnio, mat, caro tarnų prigavytės išėina į aikštę.

15 d. gegužio ateinančių metų atsibus jurinių jachtų lenktynės, kuriose kalyvaus jachtai visų civilizuoatų tautų, lenktynės prasidės nuo Sandy Hook, Amerikoj ir trauksis iki Lizard jurinių žiburių. Airijos pakrantėse, taigi per Atlantiką.

Šveicarijoj, mieste Bern, atsibuvo rinkimai. Už prezidentą likosi išrinktas dabartinis vice-prezidentas Ruchet, o už vice-prezidentą — dabartinis prezidentas ministeris Forrer. Abudu priguli prie radikaliskios partijos.

Mieste Trostberg, Bavarijoj, moteriškė Hilgen į vienus metus pagimdė šėketą vaikų, du kartus po trinučius. Kad

AS DYKAI!

amerikonikūkus Universit
jum ir specialistu gydym
ai jaunų vyrų tapo išgelbė
ir tvirtumą.
peržengimas gamtos tiesų
ir tt. yra tai pasekmės sulau
atmink kad artinesis gre
pasididžiavimui sutūrė si
apie savo padėjimą kol ja
pokiuose laipsniuose, užkri
mas varpos ravelio, uždeg
lūgniai išgydomi. Mes pa
tikta patirsi greitą paleng
sekvienos ligos paimtos an
adamas klausymų laksto. T
rašymą savo ligos. Gydyc
teip kad nieks neatkreipt
ryjimui.

ren natvju.

gimus 6, Chicago, Ill.
dyti, atsižaukti į musų gydyną ir pamė-
laidingą.
is ir šventadieniais nuo 10 tik iki 12

Penkiu Metu.

AMERIKOJE.

W Yorko Specialistą *Profesorių*
šė apie jo nepalyginamą sugie-
taturą.
ie buvo nasruose myrio, be
ai.
ant žemės, buvo jo darbu diena
bo šiądien.
pinigus veltai bandydami pa-
s yra gydes tokias pat ligas
ko kiti, ką Prof. Collins yra

**Domicelė Mutakaitienė išgydyla nuo
nervišumo ir kruties skau-
dėjimo sunkius.**

St. Raymond, Quo., Spa. 20 d. 1904m.

RIAUS COLLEGE.

ma pranešė Tamietai, kad iš jo buvo valstą
uždėdama juos būvau aniziu ligoniai. Negen-
ta kalina, vidurinė būdų, todėl nebuvo
mano maisto. Manu aniziu: buvo bėmė iš-
gydyti ligonius. Dėmė rankos negalėjau
sušioti iš peties ir galin feitingsi įsakytį,
išgydyti nuo juos gydyti ir aš negalėjau sušioti
iš juos daryti.

juos dangiškąjį Tėg, idant Tamietai ligai gy-
dysiu geru šimtu sėkmei, aniziu, aniziu
išta sušioti išta, išta kaip nuo peties, aš
peties ir gėlių kitiems vargšams paveikti.
išta nebuvo mano pėgėgėgė, tai būdais at-
bėvau nušio.

tau namų daryti, ir pranešė daryti pini-
kį ir vėl akie, idant. Atsėpti būdais mu-
ir jis mane apėdė, taukiantį svėkė aniz-
ta dėtyks svėgė nuo pradėjimo imti juos
ma paspausti kolumy apėdė juos gydyti
dėtyks diti mauso.

DIRBIMU KOLYMER APYR CLUTIER.

ir reikalųjį sugiebaus Daktaro

ir pečių; Katarą pilvo; Dyspep-

teipigi fasas vaiku.
tikrai išgydis.
savo ligą aiškiai, o apturėsite
tyti an visados nuo savo ligų.

Collins,
New York, N. Y.

Kur gali gauti „Lietu
„Lietuvos“ redakcija turi savo a
Brooklyn, Philadelphioje, Baltin

Ształ agentu adresal.
Brooklyn, N. Y.
E. Froomes, 73 Grand st.
Jos. Szanckis, 227 Berry st.
Philadelphja, Pa.
J. Gudaviczė, 3104 Richmond, St.
Jos. M. Smoleński, 783 So. 3-nd
Baltimore, Md.
Wm. J. Morron,
S. E. Cor. Sharp & Camd
Pas uztuos agentus gaunistė „L
uz 5c. kas subat
